

SAMENWERKING MET HUISARTSEN IN ZEELAND

'We hoeven niet meer om stageplaatsen te bedelen'

MARINA HEIJ

ZORGOPLEIDINGEN KLAGEN STEEN EN BEEN OVER EEN GEBREK AAN STAGEPLEKKEN, MET NAME BIJ HUISARTSENPRAKTIJKEN. TEGELIJKERTIJD HEBBEN HUISARTSEN DE GROOTSTE MOEITE OM GOED OPGELEIDE DOKTERSASSISTENTEN TE VINDEN. IN ZEELAND DRINGT HET BESEF DOOR. 'WE HEBBEN EEN GEDEELDE VERANTWOORDELIJKHEID!'

Vooral in een krimpregio als Zeeland zijn de problemen voelbaar. Jerney Havermans is opleidingscoördinator bij de Zeeuwse Huisartsen Coöperatie (ZHCo). ‘Het probleem wordt steeds nijpender,’ vertelt zij. ‘Huisartsen krijgen de vacatures niet meer ingevuld, vooral in de vakantieperiode valt het niet mee. Gelukkig zien we dat huisartsen nu meer open staan voor creatieve oplossingen. Scalda denkt actief met ons mee, dat is fijn.’

NUMERUS FIXUS OPGEHEVEN

Scalda is een stichting voor middelbaar beroepsonderwijs en volwasseneneducatie. De instelling richt zich op gezondheidszorg en welzijn. Aan aanmeldingen geen gebrek, vertelt Jaap Glerum, teamleider assisterende gezondheidszorg. ‘We hebben voor doktersassistenten zelfs even een numerus fixus moeten instellen. Maar het aantal 16-jarigen dat voor een studiekeuze staat, neemt onder invloed van de versnelde vergrijzing in Zeeland in hoog tempo af. De vijver van zorgmedewerkers wordt dus kleiner. Vandaar dat wij ons hard maken voor regionale samenwerking. Met de ZHCo, maar ook met zorg- en welzijnsorganisatie ViaZorg. Zo hebben we onder andere volumeafspraken gemaakt, zodat opleiding en werkveld beter op elkaar aansluiten. Die numerus fixus van ons hebben we snel weer opgeheven.’

ELKAAR BETER VINDEN

Onder druk van de nijpende tekorten weten ViaZorg, Scalda en ZHCo elkaar beter te vinden dan ooit. ‘De Zeeuwse huisartsen zijn zich bewust geworden van het probleem. Ze zien ook in dat het een gedeelde verantwoordelijkheid is’, zegt Jerney. ‘Daardoor kunnen we traditionele werkwijzen gemakkelijker ombuigen dan voorheen. Nog niet zo lang geleden was een BBL’er (Beroepsbegeleidende Leerweg, red.) not done in een huisartsenpraktijk. Nu zie je dat huisartsen daar meer

open voor staan. En waarom ook niet? Het zijn weliswaar oudere studenten, maar hun levenservaring kunnen we in de praktijk goed gebruiken. Dit potentieel is nu nog onvoldoende benut.’

NIEUWE IDEEËN

Vanuit de gedeelde verantwoordelijkheid pakte Scalda dit signaal op. Jaap: ‘Er zijn tal van sectoren waar arbeidsplaatsen verdwijnen, zoals de detailhandel en de financiële sector. Hier zitten potentiële nieuwe zorgmedewerkers die een nieuwe carrière best zien zitten. Daarom verspreiden we bij diverse bijeenkomsten actief informatie over 50-plussers die een BBL-traject in de zorg ambiëren. Of het voldoende is, zal moeten blijken. Maar één ding hebben we al bereikt. We hoeven niet meer te bedelen om stageplaatsen. Dat is wel eens anders geweest.’ En zo zijn er tal van nieuwe ideeën.

Jerney: ‘We hebben in Zeeland nog veel apotheekhoudende huisartsenpraktijken. Een dubbelcertificaat voor zowel dokters- als apothekersassistent zou dus ideaal zijn. Omdat we zo close samenwerken, worden dat ineens reële kansen. Dat biedt perspectief voor de toekomst.’

LINTSTAGES

Nu het besef van gedeelde verantwoordelijkheid is geland, lijkt er meer mogelijk. ‘We hebben bijvoorbeeld het curriculum voor de stagiair in de huisartsenpraktijk veranderd. Belangrijkste wijziging is de overgang van blok- naar lintstages, met 16 uur stage per week gedurende de hele opleiding, in plaats van blokken van tien weken. Ook gaan we meer uit van de werkzaamheden in de praktijk. Praktijkmanagers gaan eerder over de streep, doordat ze nu beter zien dat de stagiair geen last is, maar iemand die zich nuttig maakt,’ besluit Jaap. •

JAAP GLERUM EN JERNEY HAVERMANS